

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 13 część A ust. 1 lit. j) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Zwolnienie nauczania prywatnego przez nauczycieli — Nauczenie w ramach kursów zorganizowanych przez uniwersytety powszechnie

Sentencja

W okolicznościach, takich jak okoliczności w postępowaniu przed sądem krajowym, działalność osoby fizycznej posiadającej status niezależnego współpracownika polegająca na udzielaniu lekcji wyrównawczych a także na prowadzeniu kursów ceramiki i garncarstwa w ośrodkach kształcenia dla dorosłych może być objęta zwolnieniem z podatku od wartości dodanej przewidzianym w art. 13 część A ust. 1 lit. j) szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku jedynie wówczas, gdy działalność ta polega na udzielaniu lekcji przez nauczyciela na własny rachunek i własną odpowiedzialność i obejmuje edukację szkolną lub uniwersytecką. Do sądu krajowego należy ocena, czy tak jest w postępowaniu przed sądem krajowym.

(¹) Dz.U. C 60 z 11.3.2006.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 czerwca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Berlin-Brandenburg (Niemcy)) — Volker Ludwig przeciwko Finanzamt Luckenwalde

(Sprawa C-453/05) (¹)

(Szósta dyrektywa — Podatek VAT — Pojęcie „pośrednictwa w sprawach kredytów”)

(2007/C 183/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Berlin-Brandenburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Volker Ludwig

Strona pozwana: Finanzamt Luckenwalde

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht des Landes Brandenburg — Wykładnia art. 13 część B lit. d) pkt 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — Wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) z późn. zm. — Pojęcie „pośrednictwa kredytowego” — Odmowa zwolnienia prowizji otrzymanej przez doradcę majątkowego od przedsiębiorstwa doradztwa majątkowego, którego doradca ten jest subagentem, jako wynagrodzenia za zawarcie umowy kredytu, w braku istnienia stosunku umownego pomiędzy doradcą a stronami umowy kredytowej

Sentencja

1. Okoliczność, iż podatnik analizuje sytuację majątkową samodzielnie wyszukanych klientów w celu uzyskania dla nich kredytów, nie stanowi przeszkody dla stwierdzenia istnienia świadczenia pośrednictwa kredytowego zwolnionego zgodnie z art. 13 część B lit. d) pkt 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, jeśli w świetle poprzedzających wskazówek interpretacyjnych usługę pośrednictwa kredytowego oferowaną przez tego podatnika należy uznać za świadczenie główne, w stosunku do którego doradztwo majątkowe ma charakter pomocniczy z tym skutkiem, że to ostatnie dzieli los prawny pośrednictwa kredytowego. Do sądu krajowego należy ustalenie, czy sytuacja taka ma miejsce w zawiśłym przed nim sporze.
2. Okoliczność, że podatnik nie jest związany umownie z żadną ze stron umowy kredytowej, do której zawarcia się przyczynił, oraz że nie kontaktuje się bezpośrednio z żadną z tych stron, nie stanowi przeszkody dla tego, aby świadczył on usługę pośrednictwa kredytowego, zwolnioną zgodnie z 13 część B lit. d) pkt 1 szóstej dyrektywy 77/388.

(¹) Dz.U. C 60 z 11.3.2006.